

KURÝR

(ZIMNÍ)

SEÑOR

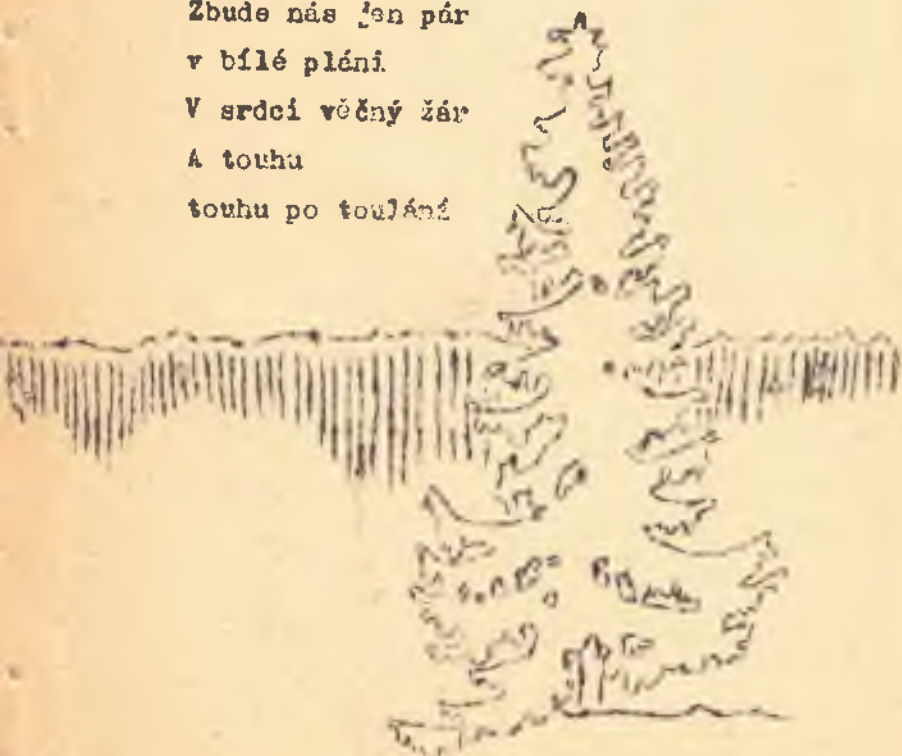
1948

© SEÑOR - KOS. © OLDA - LINO

Touha

Stýská se mi zas
po dujavé metelici
V ten den smrzne čas
A lidí
Lidi se savřou na petlici
Vyjdu a pozdravím
lesy tiché spící
Zbude nás jen pár
v bílé pléni.
V srdci věčný žár
A touhu
touhu po toulaní

Zimní

Ve smrčině z rána
zakrákala vrána
Probudil se
Osmělil se
Vysval k tanci
první vločku
na bílém paloučku

Monolog

Snad mi napovíš
Vločko bílá
jaký rým složit
na slovo Zima
Jenžo
ty jsi mlčenlivá
A v dlani roztávíš
A v dlani našeptáš
řekne ti to jindy

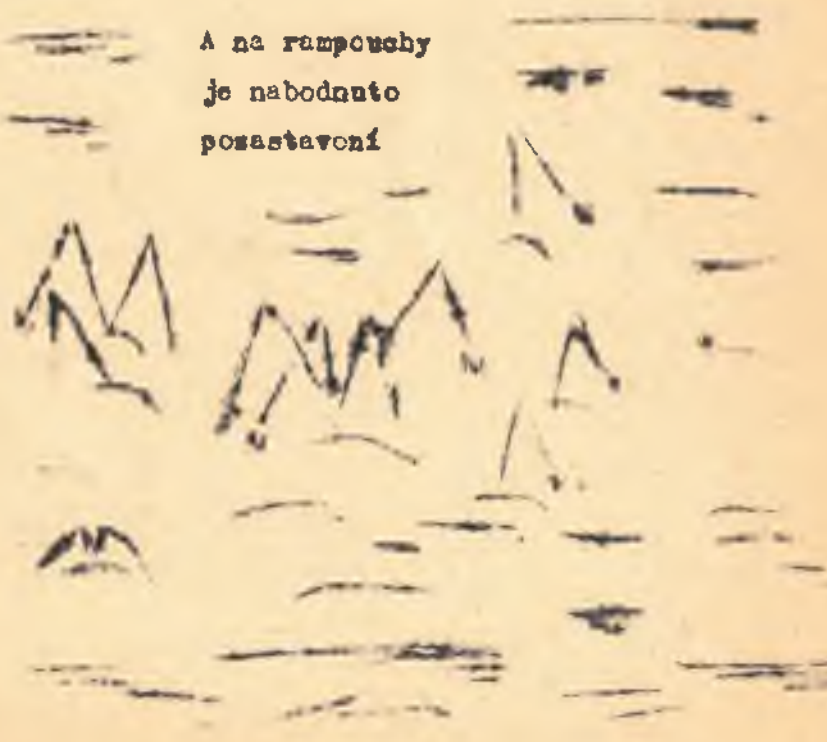
Chytám jednu
podruhé

Mrtvým travám

Sluneční sár
se slunečnice
bez semen

Zlomené praporec
trčí z bílého hávu
Zlomené tíhou
života jediného roku
kolébá vítr
do smrsnutí

A na rampouchy
je nabodnuto
pozastavení

Snehová

Svůj vous
a cukrové vaty
neprodáš
ani křupavým osvěnám
A až
říkají něco
o posedlosti
nám rampouchy
stydlivě avoní
Potoky
i když mají
samkatá ústa
nemlčí

Co nám nesmrsne

Do svraštění
smrsal šípek
Do kmenů smrsala
vůně pryskyřic
Zmrslo i ticho
a jen skřípe
Ale nám
nám nesmrsal smích

Zimní rozpočítadlo

Bude zima
bude čas
kúži línou
třepe mráz
je to prima
tonhle ras
venku tak
málo nás
nepotkáš tu
živou duši
sodí doma
jak se sluší
a ti druzí
v hospodě
jako pstruží
ve vodě
je to prima
tonhle čas
v přírodě tak
málo nás.

Toulal se od vesničky k vesničky. Všude mu říkali Pepa. Půjčoval si, jiní však říkali, že krade.

Tam kde srovnal byl vždycky pochytil něco. Něco děsně blbého. Když to přiložil k tomu, co už nosil ve své hlavě, vždy mu o kousek porostla - do šíře.

Ale nemyl se, byl to vcelku inteligentní polobl, který vlastnil i kalkulačku a na ní si dovedl vypočítat míru lot v base.

Jednou také zabloudil do Sobotína. Tam totiž industrializace začala tehat krávu za čtyři struky pomocí mechanizace takzvaného zaříkadla.

Milý Pepa pochytil něco historie i začal to zkoušet. Chodil po vsích a zaklínal, klel, kul pikle.

V místním JZD dokonce nesplnili měsíční plán. I zavolala si schůze jezeďáků na pohovor vrchní dojičku Máři. Předseda a ostatní vytýkali jí, že je určité jedna ruka stím toulavým obejdou, aniž tušili, že milá Máři má poměr s krmičem Jožou od tolat.

Chudák holka měla co vysvětlovat. Nikdo jí to nechtěl věřit, že za nic nemůže. Ani oni nevěděli, že krmná směs obsahovala o padesát procent protejnů méně.

Jen Pepovi, kterej poslouchal pod oknem, něco najednou křuplo tam někde nahoře nad obočím a hlava se zase trochu roztáhla.

Tak najednou

Z večera
kapky bily do oken
Tak prudce
sa obrátím
Srděl petrolej
Dlouho
Dlouho si je poslouchal
Do usínání
Ráno
ráno bylo ticho
Nepruskal oheň
A sama stahovala víčka

Já to vím

Máš tak uondaný oči
Slunce
Krátiš si cestu
Slunce
Jako by se ti chtělo spát
Slunce
Já to vím
Na večer
neobyčejně zrudneš
Slunce
Proč tak utěkáš?

Vločky

V dlaň
spadla vločka
Jiná mezi prsty
protáhla se
jako hebká kočka
V dlaň
spadla vločka
Ne sama
Prvá na druhou
a na další si počká

Pak mi všechny
v sevřené dlani
plakaly

